

228972

PAGINI ALESE

SERIE NOUĂ

Inv. 7403.

CARTEA DORULUI

EDIȚIE ÎNGRIJITĂ

DE

ION PILLAT

EDITURA „CARTEA ROMÂNEASCĂ”, BUCUREȘTI

1646—934

859-i (082.2)

BIBLIOTECA CENTRALA UNIVERSITARA
BUCURESTI
DATA 47586

CONTROL 1957

CONTROL 1957

1961

D

B.C.U. Bucuresti

C10978

POEZIA DORULUI

Cartea de față își propune să fie o antologie a celor mai frumoase poezii populare de dor ale graiului românesc, adică să fie o culegere de cele mai reușite *doine* ale neamului nostru. Sub aspectul modest al reeditării uneia din acele cărți nenumărate, care, sub numele de „Micul Dor”, au desfătat ani și ani în șir și desfătă și astăzi marea masă a cetitorilor dela țară, autorul acestor rânduri a căutat pe de o parte să redea poporului comoara ce-i aparține de drept, în forma cea mai curată și cea mai estetică totdeodată — și pe de altă parte să refacă, printr’o potrivită alegere și așezare a poeziilor din volum, icoana adâncă, unitară și totală a *dorului* din sufletul Românilor de pretutindeni.

O pretenție — cum se vede — formidabilă și a cărei singură scuză e nemăsurata dragoste pentru frumusețile versului popular ce l-a însuflețit întotdeauna. Sunt ani de zile de când își notează atâtea *doine* auzite pe la țară sau întâlnite în cărți de specialitate, pentru propria lui plăcere, fără gând de publicare și cu regretul că marea majoritate a colecțiilor de poezii populare, pe care le răsfoia, înăbușiau sub un maldăr de material amorf, sub un teanc de versuri menite uitării, rarele poezii adevărate, puținele izvoare de cântec viu, ce totuși mai palpitau

încă în ele. Căpăta astfel impresia curioasă, cu cât citea mai multe din aceste colecții complete și savante, că poezia populară română așteaptă să fie redescoperită și culeasă din nou.

Toate aceste colecții — afară de câteva meritoase excepții — au un cusur capital și anume sunt mult prea voluminoase, fiind concepute cantitativ în loc să fie întocmite pe calitate. Puritatea cântecului popular nu admite nici o notă falsă — Să-l împerechezi nearmonios cu tonalități vulgare, cu ritmuri prozaice, înseamnă să-l distrugi iremediabil.

De aceea alegerea de față e concepută cu totul altfel, precum își va putea ușor da seama singur orice cititor neprevenit.

Cartea de față se încumetă să-i ofere acestui cititor un aspect nou, adesea neașteptat și necunoscut, al unei poezii pe care o credea stereotipizată în canoane învățate și bine precizate de mult. Acest volumaș mai vrea să fie un „pandant”, o complectare, în alt spirit și parțial în alt domeniu, al volumașului de „Poezii Populare” alese din V. Alecsandri și apărut în aceeași bibliotecă (No. 2). Cititorul doritor de comparații va putea să le consulte cu folos.

„Dorul” e un cuvânt și un sentiment intraductibil în alt grai decât cel românesc și fără echivalent în altă sensibilitate. Se spune că numai cuvântul portughez „saudad” ar putea să redea în parte ceva din atmosfera și din substratul său emoțional. În orice caz germanul „Sehnsucht” nu-i redă echivalentul adevărat. Acest echivalent exact nu-l poate da de altminteri nici o definiție în proză, căci îi scapă tocmai acel imponderabil, acea emoție de caracter poetic, fără de care dorul n’ar mai fi dor. Adevărata definiție a dorului ne-o dă singură poezia popu-

lară. Din acest punct de vedere cartea de față pe dreptate botezată *Cartea dorului*, e documentul cel mai prețios ce poate fi : un adevărat tratat de cunoaștere sentimentală a sufletului nostru etnic. Dacă mai adăogăm că ea cuprinde și cele mai frumoase poezii populare (sau numai scrise în stil și spirit popular) — ne dăm seama de toată comoara estetică pe care o reprezintă.

Suntem într'o epocă de tranziție. Poporul român își leapădă cu portul său strămoșesc din păcate și haina aceea interioară : sufletul, care-i vine tot dela strămoși și pe care ei i l-au hărăzit cu înțelepciune și frumusețe rară. Acest suflet patriarcal îl pierde românul pe zi ce trece și cultura atât de superficială la noi, a Occidentului nu e în stare încă a-l înlocui cu o valoare echivalentă. De aci o decadență a artei, a muzicii și a poeziei populare actuale. Motivele se trivializează, materia se repetă în variante inferioare. Radio, patefonul duc până în satul cel mai depărtat ritmuri străine inasimilabile pentru cântecul autohton — frumos și firesc ca o plantă naturală, dar care moare sub buruiana operetelor vieneze și a tangourilor mexicane, a corurilor de negri sau a instrumentelor hawaiane. După o „caragializare” care nu atinsese decât mahalalele orașelor, asistăm la o mahalalizare a sufletului sătesc, și al artei sale. E un pericol grav. Cartea de față înțelege să fie pe lângă un breviar estetic și protestul moral al sufletului nostru adevărat.

Ion Pillat.

PĂȘĂRUICĂ, PĂȘĂREA

— Pășăruică, pășărea,
Puișor de rândunea,
Dacă ești din țara mea
Spune-mi tata ce făcea?
— Carul el și-l șinuia
Tot de moarte se gătea !...
— Pășăruică, pășărea,
Puișor de rândunea
Dacă ești din țara mea
Spune-mi maica ce făcea?
— Maică-ta colaci cocea,
Tot de moarte se gătea !...
— Pășăruică, pășărea,
Puișor de rândunea
Dacă ești din țara mea,
Spune-mi mândra ce făcea?
— Mândra păru-și pieptăna,
Tot de nuntă se gătea !...
— Pășăruică, pășărea,
Puișor de rândunea,
Dacă ești din țara mea,
Spune-mi sora ce făcea?
— Sora la gherghef cosa,
Mai cosa mai descosa,
Tot de dorul tău ofta !..

TE LASĂ, TE LASĂ...

Te lasă, te lasă,
 Salcie pletoasă,
 Să te-apuc cu mâna,
 Să 'mpletesc cununa
 S'o port totdeauna.

Te lasă, te lasă,
 Salcie pletoasă,
 Să te bată vântul
 Să săruți pământul,
 Să-mi umbrești mormântul.

MAI LIN, DORULE...

Mai lin, dorule, mai lin,
 Că sunt pe pământ străin;
 De-ar fi pe la locul meu,
 Te-aș chema să vii mereu.
 Cine are dor pe vale
 Știe luna când răsare
 Și noaptea câtu-i de mare.
 Cine are dor pe luncă
 Știe luna când se culcă
 Și noaptea câtu-i de lungă.

CÂTE STELE...

Câte stele sunt pe cer
 Pân' la ziuă toate pier,
 Numai luna și o stea
 Așteaptă durerea mea.

MĂ STRÂNGE HAINA...

Mă strânge haina cea de lut,
 Mi-e ruptă 'n piept și 'n coate.
 Mă strânge haina cea de lut,
 Mă doare, pare c'am crescut,
 Mă dor oasele toate.

Ah, cum aș vrea să mă împac
 Cu-a morții reci hotară;
 Ah, cum aș vrea să mă împac
 Și haina, — haina s'o desbrac
 Să nu mai simt povară.

Maria Cunțan

DOAMNE, DOAMNE...

Doamne, Doamne, mult zic Doamne.
 Dumnezeu pare că doarme
 Cu capul pe-o mânăstire
 Și de nimeni n'are știre.

IN GRĂDINĂ...

In grădină
 La tulpină
 A prins dorul rădăcină.

Am voit s'o
 Duc acasă,
 Rădăcina nu mă lasă.

Am voit s'o
 Duc în tindă,
 Crengile ajung de grindă.

S T E L E

Dela mine pân' la tine
Numai stele și lumine !

Dar ce sunt acele stele ?
Sunt chiar lacrimile mele,

Ce din ochi-mi au sburat
Și pe cer s'au aninat,

Cum s'anină despre zori
Roua limpede pe flori !...

Vărsat-am multe din ele
Pentru soarta țării mele !

Multe pentru cei ce sunt
Pribegiți de pe pământ !

Multe lacrimi de jălire...
Iar de dulce fericire

Ah ! vărsat-am numai două
Și-s luceferi amândouă !

Alecsandri

CARTE DE DOR

De din vale de Rovine
Grăim, Doamnă, către Tine
Nu din gură, ci din carte,
Că ne ești așa departe.
Te-am ruga, mări, ruga
Să-mi trimiți prin cineva

Ce-i mai mândru 'n valea Ta :
 Codrul cu poenele,
 Ochii cu sprincenele ;
 Că și eu trimete-voi
 Ce-i mai mândru pe la noi :
 Oastea mea cu flamurile,
 Codrul și cu ramurile,
 Coiful 'nalt cu penele,
 Ochii cu sprincenele.
 Și să știi că-s sănătos,
 Că, mulțămind lui Cristos,
 Te sărut, Doamnă, frumos.

Eminescu

DORURILE MELE...

Dorurile mele
 N'au întruchipare,
 Dorurile mele-s
 Frunze pe cărare,
 Spulberate și strivite frunze pe cărare.

In zadar le caut
 Visurile mele,
 Strălucită salbă,
 Salbă de mărgele,
 Minunată și pierdută salbă de mărgele.

Tot ce-mi țese noaptea
 Zorile-mi destramă
 Mi s'a dus norocul...
 Nu-l mai plânge, mamă,
 La icoana Preacuratei, nu-l mai plânge
 mamă.

Octavian Goga

DE S'AR GĂSI CINEVA...

De s'ar găsi cineva
 Să-mi cetească inima,
 Ar ceti cât ar trăi...
 Și tot n'ar mai isprăvi.
 Arză-te focul pământ
 Și te-ar bate Domnul sfânt,
 Ce-am sămănat n'a ieșit
 Ce-a ieșit, s'a veștejit.
 C'am sămănat viorele
 Și-a ieșit lacrimi și jele,
 Ș'am sămănat busuioc
 Și-a ieșit pară de foc.

CIN' I-A ZIS DORULUI, DOR...

Cin' i-a zis dorului, dor
 Pare c'a fost ghicitor,
 O fi fost înstrăinat
 Cel care l-a botezat,
 Ori de lume ne'nțeles
 Ca spicul cel necules
 Ce rămâne pe mohor
 Nestrâns de secerător.

FOAIE VERDE-A BOBULUI...

Foaie verde-a bobului
 Năcăjit ca mine nu-i,
 Jelui-m'aș vântului...
 Vântul suflă sus la munte
 Și n'are timp să m'asculte;

N'am o scară să mă sui
 Sus în slava cerului
 Să iau cheia, să descui,
 Să dau drumul dorului
 Pe deasupra codrului.

DOR DE DUCĂ

Lunca râde și 'nverzește,
 Doru 'n suflet se trezește,
 Izvorașul curge 'n vale,
 Și-mi aduce dor de cale.

Dați-mi, dați-mi aripioare,
 C'aud glasuri de cucoare.
 Dați-mi aripi sprintenele
 C'aud glas de rândunele.

Să mă duc în depărtare
 Peste munți și peste mare.
 Să mă duc în lumea 'ntreagă
 Ca o pasăre pribeagă.

Duce-m'aș în cale lungă,
 Dor să nu mă mai ajungă !
 Duce-m'aș și m'ași tot duce,
 Dor să nu mă mai apuce !

Alecsandri

DU-TE, DU-TE DORULE...

Du-te, du-te dorule
 Du-te călătorule
 Legănat pe vânt de seară
 Să ajungi la noi în țară,

Acolo am eu lăsată
 O măicuță desmierdată,
 De-o trăi să i te 'nchini
 Cu noroc de prin străini;
 Iar de mi-e măicuța moartă
 Dorule, să-i plângi la poartă,
 Și din lacrămile tele
 Să răsară viorele.

DORUL MAMEI

Cine 'n lume, cine poate
 Mările să le înoate,
 Codrii vechi să mi-i pătrunză
 Ca să numere-a lor frunză?
 Cine poate-avea aflare
 Câte valuri sunt pe mare,
 Câte raze sunt în soare,
 Cât parfum e într'o floare?
 Numai dorul mamei poate
 Să pătrundă 'n lume toate
 Ca să afle mângâere
 La cumplita sa durere!

Alecsandri

PASĂREA MĂIASTRĂ

In pădure
 Toate păsările dorm;
 Numai una n'are somn:
 Cată să se facă om.

CĂPRIOARA.

Căprioară,
 Surioară,
 Urcă-te 'n două picioare
 Roade codru pe sub poale
 Să văd razele de soare.

FRUNZĂ VERDE DE SUSAI...

Frunză verde de susai,
 Pusei șeaua pe doi cai
 Și plecai
 Cu ei la rai.
 Nici la rai nu poți să stai
 De mirosul florilor
 Și de dorul fetelor.

IN CODRII BĂCULUI

Frunză verde de pelin
 Tu streină eu strein
 Amândoi ne potrivim,
 Hai în codru să trăim.
 Hai în codrii Băcului
 Pe marginea Prutului,
 Să ne facem bordeș
 Cu ușorii de cireș
 Și cu patul de măcieș.
 Când om vrea ca să dormim
 Fân curat să pătulim
 Și cu flori să ne 'nvelim.
 Vântul când ne va trezi
 In departe s'auzi
 Buciumele ciobănești
 Din câmpii moldovenesti.

FLOAREA GASITĂ

Intr'o grădină
Lâng'o tulpină
Zării o floare ca o lumină.

S'o tai, se strică;
S'o las, mi-e frică,
Că vine altul și mi-o ridică.

Ienăchiță Văcărescu

INIMA MEA

Vai, vai, vai inima mea
Mult îi bună, mult îi rea,
Mult îi neagră ca tina,
Ca tina de primăvară
Care-o calcă carele
Boii cu picioarele.

BATE MOARTEA...

Bate moartea la fereastră :
Spoveditu-te-ai, nevastă ?
Da' tu ce-ai de-a întreba
Spoveditu-m'am, ori ba ?
Da' eu când m'oiu spovedi
Șapte popi mi-or trebui,
Șapte popi, din șapte sate
Să le spui mii de păcate...
Și-un vlădică unguresc
Să nu știe ce vorbesc.

CE STĂ VÂNTUL...

Ce stă vântul să tot bată
 Prin frunza de tei uscată
 Și frângându-și ramurile
 Să lovească geamurile?
 Iară tu de ce suspini
 Când privești peste grădini?
 Nu mai sta de tot ofta
 Și în gând nu mă muștra,
 Că atunci te voi uita
 Când nu s'or mai arăta
 Lângă mare râurile,
 Lângă drum pustiurile,
 Luna și cu soarele
 Și 'n codru isvoarele.
 Vei avea de suspinat
 Când vei ști că te-am uitat;
 Când vei sta ca să mă 'ngropi
 Pe cărarea dintre plopi
 Ș'atunci vântul o să bată
 Prin frunza de tei uscată,
 Scuturând-o, risipind-o,
 De ți s'o urî privind-o.

Eminescu

PE UNDE MERGE DORUL...

Pe unde merge dorul
 Nu poți ara cu plugul,
 Că anină plugu 'n dor,
 Trag boii, numa nu mor.
 Pe unde merg dragostile
 Poți ara cu vacile;
 Merg vacile rumegând
 Și bădița șuerând.

10978

Codru-i jalnic ca și mine.
 Vara trece, toamna vine,
 Pică-i frunza toată bine,
 Veșted și pustiu rămâne.

D O I N Ă

Doină, doină, greu îmi cazi
 Din pădurea cea de brazi
 Și cu jale îmi răsuni
 Din huceagul de aluni,
 Și m'adormi, m'adormi cu drag,
 Prin frunzișul cel de fag.
 Cine sună 'n cetine?
 Doinele, prietene...
 Tragă-nă-se, tragă-nă
 Frunza 'n codru leagă-nă.

Eminescu

DOINA MOȚULUI

Din Vultori, în susul țării,
 Până 'n creștetul Bihării,
 Trece chipul Moțului
 Și s'aude doina lui,
 Și 'n pământ și pe pământ
 Până sus la Domnul Sfânt...

FLOAREA SOARELUI

Cum se 'ntoarce după soare
 Pururea această floare,
 Așa inima din mine
 In veci umblă după tine.

Alecu Văcărescu

COLINDE, COLINDE...

Colinde, colinde,
 E vremea colindelor,
 Căci ghița se 'ntinde
 Asemeni oglinzilor.
 Și tremură brazii
 Mișcând rămurelele,
 Căci noaptea de azi-i
 Când scântee stelele.

Se bucur copiii,
 Copiii și fetele.
 De dragul Mariei
 Iși piaptână pletele...
 De dragul Mariei
 Și-al Mântuitorului
 Lucește pe ceruri
 O stea călătorului.

Eminescu

CÂNTECUL MIOAREI

— FRAGMENT —

Ciobănaș cu oi
 De pe aste văi,
 Cu sumanul lăi,
 Mâncat de nevoi,
 Și bătut de ploi,
 Ciobănaș cu lance,
 Dă-ți oile 'ncoace,
 La verde zăvoi,
 Că-i iarba de noi,
 Și umbra de voi —
 Sus umbra rotundă,
 Jos iarba măruntă.

Ciobănaș cu glugă,
 Dă-ți oile 'n luncă :
 Luncuță 'nflorită,
 Inimă 'mpărțită ;
 Luncuță pletoasă,
 Inimă duioasă.

CIOBANAȘUL

Foaie verde de trei flori,
 Ciobănaș dela miori,
 Und' ți-a fost soarta să mori ?
 Sus în vârful muntelui,
 In bătaia vântului,
 La tulpina bradului.
 Lumânarea cin' ți-a 'nfipt ?
 Luna când a răsărit,
 Stelele când au sclipit.
 De scăldat cin' te-a scăldat ?
 Ploile când au plouat.
 De 'mpânzit, cin' te-a 'mpânzit ?
 Frunza când s'a risipit.
 De 'ngropat cin' te-a 'ngropat ?
 Brazilii când s'au răsturnat.
 Fluierașul und' l-ai pus ?
 In craca bradului sus.
 Vântul cum a adiat,
 Fluerașu-a fluerat :
 Oile s'au grămădit
 Și pe mine m'au jelit.

JALEA MAMEI

Dragul meu, dacă te duci,
 La noapte unde te culci ?
 Că n'ai pat împerinat
 Făr' mormânt întunecat.

Roagă-te de tatăl tău
 Să-ți fac'o casă 'n grădină
 Să ți-o facă cu ferești
 Ca să nu te 'nădușești.
 Să ți-o facă cu podmoale
 Să mai ieși ziua la soare.
 Clopotare, clopotare,
 Trage clopotul mai tare,
 Să răsunе dealurile
 Să audă neamurile.
 Că s'a 'ntors frunza pe tău...
 Ioane, la ospățul tău,
 Nu s'aude cetera
 Numai gura maică-ta,
 Numai maică-ta plângând
 Huhurez, huhurezând.

FRUNZA PRIBEAGĂ

Vântul bate, și prin aer
 Sboară frunza cea pribeagă...
 Și pe dânsa-i însemnată
 Toată viața noastră, dragă !

Eminescu

BINE-I STĂ...

Bine-i stă la cer cu lună
 Ca și mândrei cu cunună.
 Bine-i stă la cer cu stele
 Ca și mândrei cu măgele.

FLOARE, FLORICEA...

Floare, floricea
 Mai zi, puica mea,

Cum ziceai aseară
 Pe din jos de moară.
 Cum ziceai, ziceai,
 Inima-mi rupeai,
 Mai zi înc'odată
 Și mi-o rupe toată !

FATA POPII

De-aș fi pașă sau Vizir
 N'aș avea sileaf de fir,
 Nici saraiul de granit
 Cu pridvorul aurit ;
 Nici bogate caicele,
 Nici eunuci priveghetori,
 Nici harem cu cadinele,
 Nici grădini cu scumpe flori ;
 Dar mă jur pe prooroc,
 Să mor fără de noroc !
 Aș veni la voi aici,
 Cu o ceată de voinici,
 Și-aș fura, făr' de păcat,
 Fata popii din Galați,
 Cu păr negru și bogat,
 Cu ochi dulci și lăcrimați !

D. Bolintineanu

CAVALCADA

Aburii pe cer aleargă ;
 Luna se ascunde 'n nor ;
 Lasă caii 'n pas să meargă,
 Să-ți spui, drago al meu dor !

Lasă caii, mândruliță,
 Că de nu mă-i asculta,
 Câte flori ai pe guriță,
 Toate le voiu săruta !

D. Bolintineanu

LA MIJLOC DE CODRU DES...

La mijloc de codru des
 Toate paserile ies
 Din huceag de alunis
 La voiosul luminiș,
 Luminiș de lângă baltă,
 Care 'n trestie înaltă
 Legănându-se din unde
 In adâncu-i se pătrunde
 Și de lună și de soare
 Și de paseri călătoare ;
 Și de lună și de stele
 Și de sbor de rândunele
 Și de chipul dragii mele.

Eminescu

CÂNTEC DE NOAPTE

Fulgere, voinice,
 Ce-mi tresari din greu ?
 Ce mi-arăți cărarea,
 Ca s'o pierd mereu ?

Vin' mai bine-odată
 Lin, nemărginit,
 Și mi-așterne, drumul
 Dorului grăbit.

Colo 'n văi, e-o casă
 Albă, ca de nea :
 In pervazul ușii
 Stă iubita mea.

Iși trimete 'n noapte
 Sufletul trudit —
 Chipul în lumină
 Pare zugrăvit.

P. Cerna.

ICONIȚA

Copiliță, mândruliță
 Face-te-ai o iconiță,
 Ziua să te port cu mine
 Sara să mă 'nchin la tine.

POPA INDRĂGIȚILOR

La soare ne-om 'ncredința
 La lună ne-om cununa,
 Este-un popă 'ntre molizi
 El cunună pe fugiți,
 Este-un popă între fagi
 El cunună pe cei dragi.

POTECUȚA DIN PĂDURE

Foaie verde de trei mure,
 Ce mi-e mie drag pe lume?
 Potecuța din pădure
 Pardosită cu alune,

Cu alune mărunțele
 Să-mi calce murgul pe ele,
 Să-i trosnească sub picere,
 C'ășa-i place mândrei mele.

SUNĂ, SUNĂ...

Foaie verde și-o alună,
 Sună, sună și răsună,
 Sună pietricica 'n gârlă,
 Puica mea plânge cu milă;
 Sună pietricica 'n Olt,
 Puica mea plânge cu foc;
 Sună pietricica 'n vale,
 Puica mea plânge cu jale;
 Sună pietricica 'n deal,
 Puica mea plânge amar.

FOAIE VERDE TREI ALACE...

Foaie verde trei alace,
 Fă-mă, Doamne, ce mă-i face,
 Fă-mă pasăre de-argint
 Și cu penele de vânt,
 Să mă duc unde nu-i gând,
 Fă-mă, Doamne,-o păsărea
 Să mă duc pe unde-oiu vrea
 Și să sbor
 Unde mi-i dor
 Și să trag
 Unde mi-i drag.

VAI ȘI-AMAR...

Vai și-amar, puică-i de mine
 Că mi-e gândul tot la tine.
 Unde merg, unde mă 'ntorc
 Parcă merg pe drum de foc.
 Picioarele merg pe cale,
 Gândul mi-i la tine 'n vale.
 Picioarele-mi merg pe văi,
 Gândul mi-i la ochii tăi.

TU TE-AI DUS ȘI M'AI LĂSAT...

— Tu te-ai dus și m'ai lăsat,
 Cine, bade, ți-a dat sfat?
 — Sfat mi-a dat frunza de fag
 Să iubesc cine mi-i drag.
 Sfat mi-a dat frunza de prun
 Să iubesc și să nu spun.
 Sfat mi-a dat frunza de nuc
 Să iubesc și să mă duc.

FRUNZĂ VERDE DE ARȚAR...

Frunză verde de arțar,
 Rău de mine, rău și-amar
 Aud două păsărele
 Colo 'n tufa de nuiele,
 Nu mai pot s'ascult de ele;
 Plec capul văd lacrimioare,
 Mă gândesc la surioare;
 Dau s'ascult o turturea,
 Tristă ca inima mea —
 Limba 'ntoarce, limba 'ntoarce,
 Cântecele ei lacrimi stoarce.

CUCUL

Frunză verde de pelin,
 Ce-mi ești cucule hain,
 De cânti vara 'n jumătate
 Și-apoi sbori în altă parte?
 Cuculeț, pasăre sură!
 Mușca-ți-aș limba din gură
 Cântecul să nu-ți mai zici
 Nici să mai colinzi pe-aici.
 Vara vii, vara te duci
 Când îs dragostele dulci.
 Cântă-mi mie încă-odată
 Că mi-e mintea turburată.
 Cântă 'n dreapta mea cu foc
 Să am parte de noroc.
 Cântă 'n fața mea cu drag
 Că ți-oiu da frunze de fag
 Să nu mai fii tot pribeag.

DU-TE DOR...

Du-te dor,
 Până e nor,
 Că dacă s'o 'nsenina
 Mai departe te-oi mâna;
 Du-te dor, până te mâi
 Și te-așează unde-ți spui:
 La mândra la căpătâi.

DORUL, BADEO...

Dorul, badeo, dela tine
 Peste văi și dealuri vine,
 De nu-l poate opri nime:

Nici cioban cu fluierul,
 Nici voinic cu cântecul,
 Nici popa cu cartea,
 Numai eu cu inima.

MĂI BĂDIȚĂ...

Măi bădiță, păr galbăn,
 De dorul tău mă leagăn
 Cum se leagănă iarba
 Când o taie cu coasa.
 Cum o taie, pică jos
 Și cum pică, 'ngălbenește
 Așa dorul mă topește.

NU TE DUCI...

Tu te duci, bădiță, duci
 Pe sub fagi și pe sub nuci.
 Du-te, zău, dar iară vină
 Nu mă mai lăsa streină.
 Doar nici floarea nu-i streină
 Și ea are rădăcină.
 Vino, zău, bădiță, vină !

RELE-S, BADE, FRIGURILE...

Rele-s, bade, frigurile
 Da-s mai rele dragostile.
 Maica din friguri mă scoate
 Dar din dragoste nu poate.

Maica-mi zise că mă scoate
 Dela câte, dela toate ;
 Dela două nu mă poate,
 Dela mândra, dela moarte.

CODRULE, CODRUȚULE...

Codrule, codruțule,
 Bunule, drăguțule,
 Ian desfă-ți cărările,
 Să-mi duc supărările,
 Dorul mândrei arzător,
 Ce mă face călător.
 Plouă, plouă, iarba crește,
 Dorul mândrei mă topește
 Plouă, plouă, iarba 'nspică,
 Dorul mândrei rău mă strică,
 Inima mi se despică.

FRUNZĂ VERDE MĂRĂCINE...

Frunză verde mărăcine,
 Du-mă, bade, și pe mine
 Unde mergi în țări streine.
 Fă-mă pană 'n pălărie
 Ca eu umbră să-ți dau ție.
 De ți-ar fi așa rușine,
 Fă-mă brâu pe lângă tine.
 De ți-ar părea brâul greu,
 Fă-mă lumină de său
 Și mă pune 'n sânul tău.

De-i vedea că mă topesc.
 Suflă să mă răcoresc.
 Fă-mă lumină de ceară
 Și mă pune subsuoară
 Și mă du cu tine 'n țară.
 Că eu unde-oiu însera
 Calea ți-o viou lumina
 Oamenii te-or întreba :
 Ce lumină e asta ?
 Atunci tu vei cuvânta :
 — Asta-i lumină de său,
 Dragoste din satul meu,
 Asta-i lumină de ceară,
 Dragoste din a mea țară.

MI-A TRIMIS BĂDIȚA DOR...

Mi-a trimis bădița dor
 Pe-o foae din via lor ;
 I-am trimis dorul acasă
 Pe-o frunză din via noastră.
 Mi-a trimis dorul din țară
 Pe trei fire de săcară ;
 Eu 'napoi i l-am trimăs
 Pe trei fire de ovăz.

AȘA M'A CUPRINS DORU...

Așa m'a cuprins doru,
 Cum m'aș strânge cu brâu.
 Dar din brâu mă pot descinge,
 Cu doru nu pot învinge.

Din brâu m'aş desgădui,
 Cu doru nu ştiu ce-a fi,
 De el poate c'oiu muri.
 Bădişor, de doru-ţi greu
 Mi se fac ochii părău...

FĂ-MĂ, DOAMNE, CE MI-I FACE...

Fă-mă, Doamne, ce mi-i face
 Un ruguţ verde cu mure
 Sub poalele de pădure ;
 Ori izvor cu apă rece
 Cine bea de dor i-a trece.
 Ştiu că ar veni mândru
 Ca să-şi stâmpere doru :
 Când să bee s'ar pleca,
 Izvorul s'ar turbura,
 Lumea 'ntreagă s'ar mira
 Ce poate fi şi asta ;
 Când să bee ar veni,
 Tot izvorul s'ar opri,
 Lumea 'ntreagă s'ar ciudi
 Ce dragoste poate fi
 De nu ne putem urî.

PE DEALUL SĂCELULUI...

Pe dealul Săcelului
 Vine-mi dorul mândrului,
 Aşa-mi vine de fierbinte,
 Să stau pe loc m'aş aprinde.

Dar cu-atâta am noroc
 Că mă duc, nu stau pe loc.
 Suflă, vinte, pe pămînte,
 Scoate-mi pe mândru nainte.
 Că de doru-i m'oiu aprinde.
 Pădurice de brad mare,
 Scoate-mi mândru pe cărare.

N'AM SĂ SCAP...

N'am să scap, în piept port dorul,
 Peste ape, peste munți;
 Văd că peste mări amorul,
 Când o vrea își face punți.

.....
 Mii de piedici, mii de curse
 Peste firea toat'a 'ntins;
 Lacrimi în zadar sunt curse:
 Unde-oi merge eu sunt prins.

Ioan Văcărescu

ACELAȘ ROST...

Acelaș rost la lucru
 Ca eri și azi și mâni:
 S'aprind în vatră focul,
 Să 'nvârt fusul în mâini.

Mă prinde-un dor de ducă
 Și-o jale de-a mai fi,
 De-aș rupe 'n două furca,
 Iar fusul l-aș svârli.

Și focul l-aș aprinde
 Să ardă-așa 'n pustiu,
 Dar nu pe vatră 'n tindă,
 Ci 'n piept... la cine știu !

Maria Cunțan

H A I N

Cine, Doamne, m'a menit
 Să m'apuc de îndrăgit,
 De 'ndrăgit în sat străin —
 Fostu-mi-a dușman hain...

Când de ea mi-i dor mai bine,
 Draga nu-i în sat la mine ;
 Când de ea mi-i dor mai rău,
 Draga nu-i în satul meu !

Gh. din Moldova

U R M Ă R I R E

Bade, de a ta dulceață
 M'aș face floare 'n fâneață.
 Fă-te, mândro, ce te-i face,
 Că și eu, mândro, m'oi face
 Un voinic cu coasa 'n spate
 Și-oi cosi florile toate ;
 Ba te-oi cosi și pe tine
 Și tot nu-i scăpa de mine.

ROUA DORULUI

Nu știu ce-am, de-o săptămână
 Ziua, noaptea n'am hodină,
 Scosei șaua din cămară
 Și-o pusei pe murg, afară ;
 Mă uit în cer și 'n pământ
 Nu pot da nici un cuvânt,
 Mă uit la cer și la stele
 Văzui dorul mândrei mele
 Coborînd pe iarba verde
 Rouă... de soare se pierde.

NUMAI PENTRU MINE NU-I...

Numai pentru mine nu-i
 Milă 'n glasul vântului...
 Și-l aud sara trecând
 Ramurile clătinând...
 Și de mândra tot nu-mi spune
 Că e rău, ori că e bine ?

DORUL MEU...

Dorul meu, badeo, și-al tău
 Întâlne-le-ar Dumnezeu,
 Să se iubească-amândoi
 Dacă nu ne putem noi.

D O R I N Ț Ă

Mândro, mândruleana mea
 Spune-i tu la maică-ta

Să 'ngrădească ulița,
 Tot cu lin și cu pelin
 Și cu pari de rosmarin
 Mai mult să nu ne 'ntâlnim...
 Numai sara câteodată
 Dumineca ziua toată,
 Rareori în sărbători
 Și 'ntr'o zi de două ori.

O, TU, DOAMNE...

O, tu, Doamne, bine știi
 Cându-i sfârșitul lumii,
 Din patru cornuri de lume
 Vii și morți să se adune ;
 Nu 'ntreba la judecată
 Pe nimeni de nici o faptă,
 Făr' voinicul cel d'asăară
 Ce sta 'n poartă rezemat
 Cu păr galben retezat
 Și cu bățul ferecat.

CÂND MĂ IUBIAM CU TINE...

Când mă iubiam cu tine
 Soarele 'ncălzia mai bine,
 Erau calde râurile
 Erau blânde vânturile.
 Da' noi de când ne-am urît
 Râurile s'au răcit,
 Vânturile s'au asprit
 Nori negri s'au slobozit

Soarele l-au cotropit,
 Și luna pe jumătate,
 Stelele-au căzut toate.

BĂDIȚA CU CAL PORUMBAC

Frunză verde mândră floare
 De-ai fi bună vorbitoare,
 Eu lună te-aș întreba :
 N'ai văzut pe bădița ?
 — De văzut l-oiu fi văzut
 Numai nu l-am cunoscut.
 — E cu calul porumbac
 Cu cămașa de bumbac
 Incheiată cu săbac,
 Tivită cu găurele
 Să-mi petrec dorul cu ele,
 De-a dreapta cu un bujor
 Să trăiască tot în dor,
 De-a stânga floare domnească
 Pe mine să mă iubească.

FRUNZĂ VERDE DE SULCINĂ...

Frunză verde de sulcină
 A pus mândra în grădină
 Cucuruz cu late foi
 Să ne iubim numai noi,
 Dacă toamna a sosit
 Cucuruzu-a 'mbătrânit
 Foile i s'au uscat...
 N'am ajuns la sărutat.

M O A R A

Pârăuț, apă vioară
 Face-m'ași în tine moară,
 Să vie fetițele
 Să le macin grânele,
 Să iau vamă dela ele
 Buze dulci și subțirele.

OLTULE...

Oltule, Oltețule,
 Oltule, câine spurcat,
 Ce vii așa turbat?
 Au la coadă te-a plouat
 De-mi vii așa mâniat
 Și cu sânge-amestecat :
 Tot cu sânge de haiduci,
 Cu căpestre de cai murgi?

Oltule, Oltețule,
 Seca-ți-ar pâraiele,
 Să rămâe pietrele
 Să trec cu picioarele,
 Să mai văd copilele :
 Tot copile mărunțele
 Și la gâturi cu mărgelile,
 Pe pofta inimii mele !

SPRÂNCENILE MÂNDREI

Mândră, sprâncenile tale
 Peană de privighetoare,

Când le pleci, când le ridici
 La inimă rău mă strici
 Când le pleci, când le cobori
 La inimă greu mă dori.

PE MARGINE DE PĂMÂNT...

Pe margine de pământ
 Merge badea semănând;
 — Să te faci, grâule, faci
 Să te faci mare la pai
 Și spic rodit să ne dai,
 Să stai bin' la secerat
 Ca mândra la sărutat,
 Să stai bine la 'mblătit
 Ca mândruța la iubit.

DE JALEA DORULUI MEU...

De jalea dorului meu
 Plâng sălciile 'n părau,
 Cu vârful 'n jos la pământ
 Și mă 'ntreabă, de ce plâng?
 De ce plâng, de ce jelesc...
 Ce-am pierdut nu mai găsesc
 C'am pierdut, foaie de-arine,
 Pe badea de lângă mine;
 Și-am pierdut, foaie de fag,
 Și pe badea meu ăl drag.

POPULARE SPANIOLE

Vorbele de-amor pe lume
Sunt ca salba de mărgele :
Dacă scapă 'ntâia boabă,
Celelalte curg și ele.

*

Portocalul din grădină,
Tot omătul lui de floare,
Când te dai de el aproape,
Ți-l aruncă la picioare.

*

Vii sunt ochii tăi, și nu știu
Ce tot fură de s'ascund,
Intre gene, ca tâlharii
Intr'un codru fără fund.

*

De la casa mea la tine
Nici un pas nu-i de-ai călca :
Vai, și cât de lung e drumul
Dela tine la a mea.

*

La fântâna juruită,
Câte-au fost și mi le-ai spus,
Lângă ape-au fost rostite,
Și cu apele s'au dus.

*

Cum nu dă în flori șindila
De pe streșină, mă miară,
Când la umbra ei stai veșnic
Tu, — atâta primăvară ?

*

De-a murit, — eu c'o năframă
 Pe obraji am îngropat-o,
 Țărâna să nu-mi atingă
 Gura care-am sărutat-o.

•

Piatra, cât de piatră fie,
 De-o lovești scapă scânteii;
 Dară eu ce n'am o piatră
 Pusă 'n locul inimei !..

•

Iasomie-ți voi așterne
 Și crini albi o să resfir,
 Să se pară că 'ntre perne
 S'a culcat un trandafir.

•

A venit pe geam un cântec
 Și când s'a făcut tăcere,
 Am simțit că am pe suflet
 Ca o lacrimă de miere.

D. Anghel

AȘA-S, DOAMNE, DE STREINĂ...

Așa-s, Doamne, de streină
 Ca firuțul de neghină
 Intr'un mijloc de țarină;
 Nici aceea nu-i streină,
 Că stau două 'ntr'o tulpină,

MĂRGĂRINT...

Mărgărint, mărgăritar,
 Ce te scuturi în pahar,
 Pe măsuța dragei mele,
 Intre lacrimi și inele,
 Caută de 'ntinerește,
 Tremură și înflorește,
 Că poate mireasma ta
 Sufletu-i va turbura,
 Te-o privi și ți-o zâmbi,
 Florile ți-o mirosi...

Dar atuncea, alb cum ești,
 Vezi să nu îngălbenești.

Duiliu Zamfirescu

DRAGOSTEA ȘI PORTOCALA...

Dragostea și portocala
 Au o mare-asemănare :
 Orișicât de dulci să fie —
 Tot cam sunt puțin amare.

Gh. din Moldova

DRUMUL DORULUI

Lung e drumul Clujului
 Dar mai lung i-al dorului,
 Drumul Clujului se găță
 Al dorului niciodată...

DRAGOSTELE

Săracile dragostile
 Ciripesc ca păsările,
 Trec prin tină, nu se 'ntină
 De voinic tânăr s'adină,
 Trec prin apă, nu se 'neacă
 De voinic tânăr se leagă.

SUPĂRAT CA MINE NU-I...

Supărat ca mine nu-i,
 Fără puiu cucului
 Când îl lasă mama lui
 Mititel, fără de pene —
 Ş'ar sbura şi nu e vreme.

CODRULE CU FRUNZA RARĂ...

— Codrule cu frunza rară,
 Lasă-mă de mas pe seară,
 Pe mine şi cu badea,
 Că nimic nu ți-om strica.
 — Eu cu drag mi v'aş lăsa,
 Mă tem că v'aţi săruta
 Şi frunza mi s'a usca : —
 Pentr'o fată şi-un fecior
 Să rămâe codrul gol ;
 Pentr'un fecior şi o fată
 Să-mi fie frunza uscată !

DE-AR DA DUMNEZEU...

De-ar da Dumnezeu să fie
 Murășul cerneală neagră
 Și cerul hârtie albă ;
 Soarele să 'nceapă'a scrie
 Binele meu din junie
 Și-al mândruții din fetie.

L O T R U L

Cine-mi zice mie lotru,
 Să meargă cu mine 'n codru
 Și să vadă de ce-s lotru,
 De fetițe, ori neveste,
 Ori de cai făr' de căpestre ?
 N'am furat turme de boi
 Să las oameni în nevoi,
 N'am furat turme de vaci
 Să las oamenii săraci,
 N'am furat turme de miei
 Să las oamenii mișei.
 Am furat turme de boi
 Să fac mândrii cisme noi,
 Am furat turme de vaci
 Să fac mândrii rochii largi,
 Am furat turme de miei
 Să cumpăr mândrii cercei,
 Că mi-s dragi ochiții ei.

DE OI PRINDE A CÂNȚA...

De oi prinde a cânta,
 Munții toți s'or legăna,
 Văile s'or turbura,
 Pietrele s'or despica,
 Numai inimioara ta
 Sloi de ghiață o să stea.

DORUL CIOBANULUI

Nici un dor nu vine greu
 Ca dorul din satul tău ;
 Nici un dor nu vine lin
 Ca dorul dela strein ;
 Nici un dor nu vine iute
 Ca dela cioban din munte.

CLAR DE LUNĂ ¹⁾

Lângă patul unde stau
 Bate luna pe podele,
 Nu știu luna bate sau
 A căzut omăt pe ele.

Fruntea mi-o ridic, privesc
 Luciul zărilor deșarte ;
 Fruntea-mi cade și gândesc
 Trist la țara mea, departe...

Șt. O. Iosif

RÂNDUNELELE

Pe sub cer și pe sub stele
 Sboară două rândunele.
 Acelea nu-s rândunele,
 Numai surorile mele.
 Una sboară și se duce,
 Una pică jos și plânge...

---

1) după Li-Tai-Pe.

	<u>Pag.</u>		<u>Pag.</u>
48. Potecuța din pădure	26	72. Dorul meu...	36
49. Sună, sună...	27	73. Dorință	36
50. Foaie verde trei alace...	27	74. O, tu, Doamne...	37
51. Vai și-amar...	28	75. Când mă iubiam cu tine.....	37
52. Tu te-ai dus și m'ai lăsat...	28	76. Bădița cu cal porum- bac.....	38
53. Frunză verde de ar- țar...	28	77. Frunză verde de sul- cină...	38
54. Cucul	29	78. Moara	39
55. Du-te dor...	29	79. Oltule...	39
56. Dorul, badeo...	29	80. Sprâncenile mândrei	39
57. Măi bădiță.....	30	81. Pe margine de pământ...	40
58. Nu te duci...	30	82. De jalea dorului meu...	40
59. Rele-s, bade, frigu- rile...	30	83. Populare spaniole [<i>D.</i> <i>Anghel</i>]	41
60. Codrurile, codruțurile...	31	84. Așa-s, Doamne, de streină...	41
61. Frunză verde mără- cine...	31	85. Mărgărint... [<i>Duiliu</i> <i>Zamfirescu</i>]	43
62. Mi-a trimis bădița dor...	32	86. Dragostea și porto- cala [<i>Gh. din Moldova</i>]	43
63. Așa m'a cuprins dorul...	32	87. Drumul dorului	43
64. Fă-mă, Doamne, ce mi-i face...	33	88. Dragostele	44
65. Pe dealul Săcelului...	33	89. Supărat ca mine nu-i...	44
66. N'am să scap... [<i>Ioan</i> <i>Văcărescu</i>]	34	90. Codrurile cu frunza rară...	44
67. Acelaș rost... [<i>Maria</i> <i>Cunțan</i>]	34	91. De-ar da Dumnezeu...	45
68. Hain [<i>Gh. din Mol- dova</i>]	35	92. Lotrul	45
69. Urmărire	35	93. De oi prinde a cânta...	45
70. Roua dorului	36	94. Dorul ciobanului	46
71. Numai pentru mine nu-i...	36	95. Clar de lună [<i>Șt. O.</i> <i>Iosif</i>]	46
		96. Rândunelele	46

VERIFICAT
2007

VERIFICAT

